

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Tomáše Foltase a soudců Lenky Krupíčkové a Davida Hipšra v právní věci žalobce: **D. H.**, zastoupen Mgr. Ondřejem Toulem, advokátem se sídlem Na Poříčí 1070/19, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 11. 5. 2023, č. j. 2 A 37/2021-57,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek vůči rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 11. 5. 2023, č. j. 2 A 37/2021-57, a vůči rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 9. 2021, č. j. MD-28745/2021-160/3.

Odůvodnění:

I.

[1] Rozhodnutím ze dne 14. 9. 2021, č. j. MD-28745/2021-160/3, žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 3. 2. 2021, č. j. MHMP 144438/2021/Čer, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. a) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). Konkrétně žalobce za okolností specifikovaných ve správním rozhodnutí jako řidič užil k jízdě motorové vozidlo, které nesplňovalo technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, neboť na zadní tabulce registrační značky byl zakryt první znak, čímž došlo ke ztížení identifikace vozidla. Za spáchání přestupku byla žalobci uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 6 měsíců.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu u Městského soudu v Praze (dále též „městský soud“), který ji zamítl v záhlaví uvedeným rozsudkem. Rozsudek městského soudu, stejně jako zde uváděná judikatura Nejvyššího správního soudu, je k dispozici na www.nssoud.cz a soud na něj na tomto místě pro stručnost odkazuje.

[3] Žalobce (dále též „stěžovatel“) podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost, v níž požádal, aby jí Nejvyšší správní soud přiznal odkladný účinek. Stěžovatel má za to, že by pro něj výkon správního rozhodnutí znamenal nepoměrně větší újmu, než jaká

přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Nepoměrně větší újmu ve smyslu § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“) stěžovatel spatřuje ve skutečnosti, že mu bylo zakázáno řídit motorová vozidla, ačkoliv to povaha jeho zaměstnání vyžaduje. Jako ředitel sekce Jaderná bezpečnost a podpora provozu reaktorů ve společnosti Centrum výzkumu Řež s. r. o. je pověřen výkonem dalších funkcí, které vyžadují mobilitu i v nočních pracovních hodinách, či v rámci pravidelných návštěv lokalit jaderných elektráren během odstávky reaktorů na jednotlivých blocích. Potřebu řidičského oprávnění stěžovatel dokládá i dopisem svého nadřízeného. Stěžovatel doplňuje, že je řádným aktivním řidičem a od obdržení služebního auta v roce 2018 nespáchal žádný přestupek, ačkoliv najel vysoké desítky tisíc kilometrů. Za dobu držby řidičského oprávnění dostal jedinou pokutu v roce 2014. Podle stěžovatele tak není přiznání odkladného účinku ani v rozporu s veřejným zájmem. Na podporu své žádosti stěžovatel odkazuje na usnesení Nejvyššího správního soudu, ve kterých byl v obdobných situacích přiznán odkladný účinek (např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2018, č. j. 2 As 430/2017-25, ze dne 31. 1. 2018, č. j. 2 As 423/2017-41, ze dne 31. 8. 2021, č. j. 6 As 245/2021-23, ze dne 3. 3. 2022, č. j. 8 As 25/2022-41 a jiné). Stěžovatel zdůrazňuje, že v odkazovaných usneseních Nejvyšší správní soud přiznal odkladný účinek i u případů s nejednoznačnými skutkovými okolnostmi, případně u přestupků spáchaných pod vlivem alkoholu, což není jeho případ. Závěrem stěžovatel připomíná, že městský soud přiznal odkladný účinek i jeho žalobě, a to usnesením ze dne 18. 10. 2021, č. j. 2 A 37/2021-20.

[4] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil. Z vyjádření k žalobě však vyplývá nesouhlas s přiznáním odkladného účinku, neboť je dle žalovaného ve veřejném zájmu pachatele přestupku potrestat.

II.

[5] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. lze přiznat kasační stížnosti odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v projednávané věci jsou naplněny zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[7] Při rozhodování o přiznání odkladného účinku je především třeba mít na paměti jeho mimořádnou povahu. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u něhož by bylo možno odkladný účinek očekávat. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu (eventuálně i správního rozhodnutí), na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákoným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

pokračování

[8] S ohledem na výše uvedené tak lze konstatovat, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek, tj. kasační stížnosti lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Břemeno tvrzení i břemeno důkazní ohledně prokázání splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku, tj. negativních právních důsledků spjatých s rozhodnutím městského soudu, nese v dané věci stěžovatel (zde žalobce). Hrozbu *nepoměrně větší újmy* musí stěžovatel dostatečně určitě tvrdit a rovněž náležitě doložit. Nejvyšší správní soud poukazuje na dispoziční zásadu ovládající celé řízení o kasační stížnosti - kasační soud není povolán k tomu, aby za stěžovatele vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být proto dostatečně individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011-74). Nejvyšší správní soud přitom nyní pomíjí, zda jsou námitky stěžovatele týkající se dané věci (zákonnosti napadeného rozhodnutí) důvodné či nikoli, neboť přezkum důvodů je vyhrazen až meritornímu posouzení věci a není předmětem rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku. K povaze přezkoumávaného rozhodnutí při rozhodování o odkladném účinku však přihlídnout musí.

[9] Při zkoumání splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud vzal především v potaz to, že stěžovateli byl v souvislosti se spácháním daného přestupku uložen zákaz řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 6 měsíců. Tato skutečnost mu podle jeho tvrzení znemožní výkon práce, pro kterou je nezbytná mobilita v takovém rozsahu, že ji nelze nahradit veřejnou hromadnou dopravou. Důsledkem tedy bude nemožnost dosavadního způsobu jeho obživy, čímž bude značně negativně ovlivněna jeho možnost výdělku. K prokázání tohoto tvrzení stěžovatel předložil svou písemnou žádost a především dopis nadřízeného stěžovatele, pana M. H., náměstka pro jadernou bezpečnost, Státní ústav radiační ochrany, v.v.i., ve kterém se uvádí: „*Kolega D. H. je velmi významným pracovníkem společnosti Centrum výzkumu Řež s.r.o. a Státní ústav radiační ochrany. V obou organizacích zodpovídá za jadernou bezpečnost českých jaderných elektráren. [...] Vykonávání této pozice vyžaduje osobní ad hoc neplánovanou mobilitu po pracovištích po celé České republice pana H. i v nočních pracovních hodinách [...] Dále je pan H. garantem a vedoucím Svědečného programu a radiačního poškození komponent jaderných elektráren Temelín (ETE) a Dukovany (EDU). Vykonávání této funkce taktéž vyžaduje mobilitu pana H. v rámci pravidelných návštěv lokalit jaderných elektráren ETE a EDU během odstávek reaktorů, kde je, dle aktuálního průběhu odstávky na jednotlivých osmi blocích, operativně vyzván ke přítomnosti na bloku. Obdobná je situace i při působnosti pana H. ve Státním ústavu radiační ochrany. Zastupitelnost pana H. v těchto klíčových funkcích jinou osobou není za aktuálního stavu v nejbližším časovém horizontu možná. [...] Proto Vás žádám o odložení zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 6 měsíců, do doby, než správní soud vydá rozhodnutí spojenou s žalobou podanou panem H. k výše zmíněnému rozhodnutí Ministerstva dopravy. Jsem přesvědčen, že případná ztráta řidičského oprávnění pana H. by byla zcela nepřiměřeným postihem a zároveň by se jednalo v důsledku výše uvedeného o ztrátu pro celou společnost.*“ Uvedená situace podle Nejvyššího správního soudu představuje nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. V této souvislosti lze odkázat i na relevantní judikaturu zdejšího soudu, kterou

ostatně sám stěžovatel v žádosti uvádí a podle které existenční závislost na řízení motorového vozidla je zpravidla důvodem pro přiznání odkladného účinku (viz dále např. usnesení ze dne 15. 1. 2013, č. j. 1 As 183/2012-33, ze dne 24. 2. 2012, č. j. 9 As 6/2012-43, ze dne 21. 2. 2013, č. j. 4 As 8/2013-19, či ze dne 10. 4. 2013, č. j. 6 As 29/2013-80).

[10] Nejvyšší správní soud se dále zabýval otázkou, zda je splněna i druhá podmínka, tj. zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Zde připadá v úvahu veřejný zájem na zajištění bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích. V této souvislosti Nejvyšší správní soud přihlédl k podstatě přestupku, kterým byl stěžovatel shledán vinným a došel k závěru, že ten nijak zásadně bezpečnost provozu nenarušuje. Lze tedy konstatovat, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Nejvyšší správní soud se tak ztotožnil se závěry, k nimž dospěl městský soud v usnesení ze dne 18. 10. 2021, č. j. 2 A 37/2021-20. Skutkový stav věci se od té doby ostatně významně nezměnil.

[11] Ze shora uvedeného vyplývá, že v posuzované věci byly splněny obě podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyžadované v § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

[12] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. června 2023

Tomáš Foltas
předseda senátu